

POSTANOWIENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH WE (...)

z dnia 6 lutego 2017 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych

we W. w składzie:

Przewodniczący: r. pr. M. W.

Sędziowie: r. pr. M. B. (1)

r. pr. A. M.

Protokolant: r. pr. M. K.

w sprawie odwołania na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego (...) we W. z dnia 12 grudnia 2016 r., sygn. akt RD 124/16 o odmowie wszczęcia dochodzenia

POSTANOWIĘ

1.

utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego (...) we W. z dnia 12 grudnia 2016 r., sygn. akt RD 124/16 o odmowie wszczęcia dochodzenia,

2.

zryczałtowanymi kosztami postępowania w kwocie 906,20 zł (słownie: dziewięćset sześć złotych i dwadzieścia groszy) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych we W..

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 10 listopada 2016 r., doręczonym w dniu 15 listopada 2016 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych we W., Pan R. P. złożył skargę na zachowanie radcy prawnego B. J., która to pełniąc funkcję Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W., prowadząc dochodzenie w sprawie o sygnaturze akt R.D. 91/16 przeciwko radcy prawnemu M. B. (2), również ze skargi R. P., była tendencyjna w stosunku do skarżącego oraz "wybielała ponad normę" radcę prawnego M. B. (2). Dodatkowo skarżący wskazał, że radca prawny B. J. w trakcie prowadzonego dochodzenia sugerowała, że skarżący nie ma zamiaru spłacić swoich zobowiązań wobec wierzyciela reprezentowanego przez radcę prawnego M. B. (2). Według skarżącego, radca prawny B. J. prowadząc dochodzenie popierała zachowania radcy prawnego M. B. (2) sprowadzające się do wysyłania do skarżącego pism - w jego ocenie - "zastraszająco groźących".

Postanowieniem z dnia 28 października 2016 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. radca prawny B. J. umorzyła dochodzenie prowadzone przeciwko radcy prawnemu M. B. (2) (sygn. akt: R.D.91/16) wobec stwierdzenia, że czyn nie wyczerpuje znamion przewinienia dyscyplinarnego.

Postanowieniem z dnia 12 grudnia 2016 r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we W., na podstawie art. 305 § 1 kpk i art. 17 § 1 pkt 1 kpk w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych

(dalej zwana "ustawą o radcach prawnych) odmówiła wszczęcia dochodzenia w sprawie skargi na zachowanie radcy prawnego B. J., sygnatura akt 124/16. W uzasadnieniu postanowienia Rzecznik Dyscyplinarny (...) we W. wykazała, że w wyniku zebranego materiału dowodowego w szczególności analizy zawiadomienia R. P., radca prawny B. J., jako Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego (...) we W. prowadząc oraz umarżając dochodzenie przeciwko radcy prawnemu M. B. (2) nie popełniała przewinienia dyscyplinarnego. Nadto, Rzecznik Dyscyplinarny (...) we W. w uzasadnieniu postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia przeciwko radcy prawnej B. J. obszernie wytłumaczyła jak jest rola pełnomocnika wykonującego zawód radcy prawnego podkreślając, że rola ta sprowadza się w szczególności do zabezpieczenia interesów reprezentowanego klienta oraz działanie na jego rzecz w granicach obowiązującego prawa. Jednocześnie wskazując, że zasady wykonywania zawodu radcy prawnego zostały określone w ustawie o radcach prawnych, która to w art. 2 stanowi, że pomoc prawna świadczona przez radcę prawnego ma na celu ochronę prawną interesów podmiotów, na których rzecz jest wykonywana co sprowadza się do tego, że rolą radcy prawnego nie może być ochrona interesów wszystkich stron w sprawie. Dodatkowo Rzecznik Dyscyplinarny dodała, że przeciwnicy klientów radców prawnych mogą oczekiwać, że radca prawny reprezentujący drugą stronę będzie w stosunku do nich korzystał z wolności słowa i pisma w granicach określonych przepisami prawa i rzeczową potrzebą, unikał działania w warunku konfliktu interesów, nie będzie groził postępowaniem karnym lub dyscyplinarnym, będzie zachowywał umiar i takt, nie będzie publicznie okazywał osobistego do nich stosunku oraz będzie dbał o to by jego wystąpienia nie naruszały ich godności. Rzecznik Dyscyplinarny (...) we W. wyjaśniła również, że postępowanie dyscyplinarne służy ustaleniu ewentualnej odpowiedzialności dyscyplinarnej za czyny radców prawnych sprzeczne z ustawą lub Kodeksem Etyki Radcy Prawnego. Przeprowadzając dochodzenie, radca prawny B. J. ustaliła, że zachowanie radcy prawnego M. B. (3) polegające na naleganiu na zapłatę należności dla reprezentowanego przez niego klienta pomimo bezskuteczności postępowania egzekucyjnego nie wypełniało znamion przewinienia dyscyplinarnego. Zarzuty stawiane radcy prawnemu B. J. co do stronniczości i tendencyjności, wybielania radcy prawnego M. B. (3) czy też szkalowania Pana R. P. nie są zasadne z punktu widzenia roli pełnomocnika jaką pełnił radca prawny M. B. (2). Z tego względu zarzuty skarżącego dotyczące zachowania radcy prawnego B. J. były nieuzasadnione.

W dniu 3 stycznia 2017 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych wpłynęło zażalenie R. P. z dnia 23 grudnia 2016 r. na powyższe postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia. Skarżący w krótkim uzasadnieniu wskazał, że "skarga dotyczy tego samego tematu co sygnatura akt RD 124/16" oraz, że "nadal Radcy Prawni we W. są tendencyjni". Skarżący nie przedstawił dodatkowych merytorycznych zarzutów co do kwestionowanego postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Mając na uwadze powyższe, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny rozpoznając zażalenie skarżącego, w pełni podzielił stanowisko Rzecznika Dyscyplinarnego (...) we W.. Postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia wydane zostało zasadnie i odpowiada przepisom prawa, w związku z czym Okręgowy Sąd Dyscyplinarny utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w swoich rozważaniach nad przedmiotem sprawy oprócz analizy zażalenia Pana R. P. zapoznał się szczegółowo ze skargą na zachowanie radcy prawnego B. J. oraz z postanowieniem z dnia 12 grudnia 2016 r. wydanym przez Rzecznika Dyscyplinarnego (...) we W. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie o sygnaturze akt: 124/16.

Należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 4 ustawy o radcach prawnych wykonywanie zawodu radcy prawnego polega na świadczeniu pomocy prawnej. W przypadku sporu, w którym to występują dwie strony a jedna z nich reprezentowana jest przez umocowanego do działania radcę prawnego, pomoc prawna sprowadza się do jej świadczenia na rzecz jednej ze stron sporu. Radca prawny nie może w konkretnym sporze dbać o interesy przeciwnika reprezentowanego klienta. Radca prawny, któremu udzielono pełnomocnictwa procesowego do dochodzenia zapłaty należności od przeciwnika swojego mocodawcy jest zobligowany do dokonywania czynności - zgodnie z prawem - mających na celu odzyskanie tych należności w szczególności wysyłania stosownych wezwań do zapłaty, czy też składania wniosków

o wszczęcie postępowań egzekucyjnych. Brak zgody mocodawcy na odstąpienie od powyższych działań mogłoby narazić radcę prawnego na odpowiedzialność cywilną za niewykonywanie lub nienależyte wykonywanie powierzonego zlecenia, jak również narażałoby radcę prawnego na odpowiedzialność dyscyplinarną. Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, radcowie prawni podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. W związku z tym, nie można czynić zarzutu radcy prawnemu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, który reprezentując swojego klienta dochodzi - zgodnie z prawem - zapłaty określonej kwoty od przeciwnika swojego klienta albowiem jest to jedna z ról radcy prawnego, a tym samym jego obowiązek. W związku z powyższym, w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego radca prawny B. J., prowadząc jako Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego (...) we W. i podejmując decyzję o umorzeniu dochodzenia w sprawie przeciwko radcy prawnego M. B. (2) nie popełniła przewinienia dyscyplinarnego, zatem wydanie przez Rzecznika Dyscyplinarnego (...) we W. postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia przeciwko radcy prawnej B. J. było również zasadne.

Skarżący w zażaleniu na postanowienie z dnia 12 grudnia 2016 r. wydane przez Rzecznika Dyscyplinarnego (...) we W. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie o sygnaturze akt: 124/16 oprócz wskazania jakiej sprawy dotyczy zażalenie oraz stwierdzenia, że "nadal Radcy Prawni we W. są tendencyjni" nie przedstawił dodatkowych merytorycznych zarzutów. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie dopatrywał się tendencyjności w ocenie Rzecznika Dyscyplinarnego (...) we W. postępowania radcy prawnego B. J.. Wręcz przeciwnie, analiza Rzecznika Dyscyplinarnego (...) we W. sposobu i wyniku przeprowadzonego przez radcę prawnego B. J., jako Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego (...) we W., dochodzenia o sygnaturze akt R.D. 91/16, zamieszczona w uzasadnieniu do postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia, była trafna.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny dokonując badania zgromadzonego materiału w sprawie, stwierdził, że postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia zostało wydane zasadnie. Z tych wszystkich względów - postanowiono jak wyżej.

O kosztach postępowania w przedmiotowej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych.

Niniejsze postanowienie jest prawomocne, nie przysługuje od niego środek zaskarżenia.